

cerer, der ere gaaede over i Forplejningskorpsen, at det ikke kan siges at have haft nogen nævneværdig Betydning for Korpsens Udvikling i det hele taget. Derimod maa man vel lægge Mærke til, at det, at der ikke kan komme Officerer ind i Korpsen, kan have Betydning med Hensyn til Tilgangen til dette, saa vist som det altid er meget ubelidt for en ung Mand, der gaar ind i et Korps, at der udefra ad en Sidedør kan komme Officerer derind og derved spærre Afgang for ham til de saa højeste Poster i Korpsen. Bængst har jeg holdt paa, at Generalintendanten skulde tages af Hæren, men jeg har kun kunnet opnaa, at Folketingets Udvalg i sin Betænkning har indrømmet, at Forholdene kunne være saaledes, at man maa gaa til Hæren for at besætte den Plads, men for dette Tilfælde har Udvalget udtalt, at Krigsministeren maa rette en særlig Henvendelse til Lovgivningsmagten derom. — Jeg har ogsaa ønsket at kunne faa indført visse fakultative Aldersgrænser i Korpsen, men over for Folketingets Modstand maatte jeg lade det falde, henjet til, at der hverken i Læge- eller Dyrlægekorpset gives Aldersgrænser.

Ærede Medlemmer ville af, hvad jeg her har anført, forstaa, at jeg ikke betragter den i Folketinget vedtagne Ordning som ideal, men jeg siger: hvor i al Verden skal man vente at kunne faa en ideal Ordning af en Sag, som der er talt om i 17 Aar? Jeg tror, at man kan sige, at det Forslag, der nu er oversendt fra Folketinget, betegner en væsentlig Forbedring, og jeg tror dette, støttende mig til mit Kendskab til Generalintendantens og den overvejende Del af Korpsens Ansøuelser. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer i dette Ting, naar de samstemme med mig i dette Grundsyn, om at tage Forslaget, som det foreligger, idet jeg meget befrygter, at hele Sagen, naar man nu vilde begynde at pille ved dens Enkeltheder, kunde forsumpe, og saa vilde Forplejningskorpsens Omordning være udsat ad calendae græcas.

Sedemann: Jeg skal heller ikke opholde det høje Ting længe. Jeg slutter mig fuldt ud til den ærede Ministers Udtalelse, at det ikke er nogen ideal Ordning af Forplejningskorpsen, der her er foreslaaet, men at man dog vistnok maa nøjes med, hvad man her kan faa, idet man derved vil faa Ende paa den lange Periode, i hvilken man har ventet paa en fornuftig Ordning. De Indvendinger, jeg kunde havde imod Lovforslaget, har den ærede Minister allerede

berørt. De dreje sig navnlig om to væsentlige Punkter. Det ene er, at Bønningerne efter min Mening ikke ere fuldt tilfredsstillende. Den ærede Minister udtalte, at Bønningerne ere med Undtagelse af den laveste Intendantklasses Bønninger tilsvarende til de nuværende. Jeg tror, at den højtærede Minister tager en lille Smule fejl, der er i al Fald Ting, der nu maa regnes med, men som efter det foreliggende Forslag ikke vil komme Intendanterne til gode. Jeg tror, at man burde være gaaet til noget højere Bønninger, fordi der betros disse Folk saa stort et Ansvar. Det er derfor ikke rigtigt at give dem for lave Bønninger og derved lede dem i Fristelse. Det kan maaste ogsaa faa Indflydelse paa Tilgangen til Korpsen, som den højtærede Minister troede sikret ved Forslaget. Det er ikke uden Eksempler, at Underofficerer forlade Korpsen, fordi der tilbydes dem bedre Stillinger ad civil Vej. Min anden Indvending er den, at al Befordring i Korpsen skal ske neden fra. For Generalintendantens Vedkommende er det, som det blev sagt af den højtærede Minister saaledes, at han skal vælges blandt Korpsens Embedsmænd. Der staar ganske vist i Slutningen af § 9, at til Generalintendant kan udnævnes en Embedsmand af Forplejningskorpsen. Jeg antager, at det er en lille Infurie, der er kommen ind, fordi der tidligere har staet, at han kunde tages baade fra Hæren og fra Forplejningskorpsen. Men saaledes som det er opfattet af den den højtærede Minister, og som han er bleven enig om det med Folketingets Udvalg, vil det jo ikke rumme nogen Fare. Jeg tror dog, at der er en Banfælgighed ved saaledes at holde sig alene til Forplejningskorpsen. Der stilles nemlig til Generalintendanten andre Forordninger end den egentlige Regnskabsførertjeneste. Jeg har det Indtryk, at man i Folketinget har lagt for megen Vægt derpaa, hvorfor man har ment, at denne Embedsmand uddannedes bedst ved at begynde neden fra og gennem disse regnskabsførende Stillinger avancere op. Men i en Felthær og under alvorligere Forhold stilles der ganske andre Opgaver til en Generalintendant end den rent regnskabsførende. Man maa kunne opfatte en militær Situation, blot ved at den antydes for ham af Overgeneralen eller Stabschefen. Det er ikke muligt for disse at give detaljerede Bestemmelser om, hvorledes Forplejningskorpsens Forhold skal ordnes. Den vedkommende Overintendant maa ved et Blik paa Forholdene, militært set, kunne træffe sine Dispositioner. Jeg tror derfor,